

Albert-Lőrincz Márton

(Az Erdélyi Toll-hoz)

„És fojtó bura fölöttünk az ég”
Tompa László: Künn

Kiszorul egyik helyről, de megy tovább botorkán,
Terjeszkedne, de nem tud, kötél szorul a torkán,
Keletre Vásárhelytől, kilométerben százzal,
Oda vándorol nyelvünk, s dacol a fojtó árral.

Keresi csaták helyét, és Marathonra gondol,
Hol győzni lehetne, s hol édes még az otthon,
Athénig még lefutna a lelkes kiskatona,
vinni a jó hírt, hogy most vesztett a perzsa horda.

Mert vannak még a szónak bátor futárai,
Ott, hol a rendnek kell szót s hitet szolgálni,
Ott, hol a Küküllő s a Vasszékely sírnak,
Ott, hol Bekéék is ma irodalmat írnak.

Ott a keleti vég víg kalodájában
Morzsolja köveit Budvár s Csicsér vára,
Nem Corvinus él ott büszke magányában,
Csak az *Erdélyi Toll*, kövek hullásában.

